

РЕШЕНИЕ

№ 1936

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1310** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Ес енд Ди Травел“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], чрез адв. С., срещу Ревизионен акт № Р-22221721004559-091-001 / 10. 08. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1762 / 07. 11. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Неправилно установените задължения по ЗДДС се е отразило и до неправилно определяне на задълженията по ЗКПО. Излага съображения за нищожност на акта. Представя писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221721004559-020-001 от 10. 08. 2021 г., връчена на електронен адрес на 30. 08. 2021 г., изменена със ЗВР №

P-22221721004559-020-002 / 17. 11. 2021 г., издадени от М. М., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В., е възложено извършването на ревизия на „Ес енд Ди Травел“ ЕООД, [населено място], за определяне задълженията за корпоративен данък за периода 03. 09. 2018 г.- 31. 12. 2020 г. и по ЗДДС за периода 28. 00. 2018 г. – 31. 12. 2020 г.

Със заповед № P-22221721004559-ЗИД-001 / 27. 01. 2022 г. на изпълнителния директор на НАП (стр. 655) е удължен срока на ревизията до 28. 06. 2022 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР № P-22221721004559-020-003 / 28. 01. 2022 г., издадена от М. М., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В. е продължен срока на ревизията до 28. 06. 2022 г.

За определянето органа възложил ревизията е представена Заповед № З-ЦУ-1659 / 05. 05. 2021 г. на зам. изп. директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-ОПР-2 / 19. 04. 2021 г. на изп. директор на НАП.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № P-22221721004559-092-001 / 12. 07. 2022 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № P-22221721004559-091-001 / 10. 08. 2022 г., издаден от М. М. - органа възложил ревизията и И. В.-И. - ръководителя на ревизията, като е връчен на 18. 08. 2022 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-06-7422 / 01. 09. 2022 г., е оспорен РА по административен ред.

С решение № 1762 / 07. 11. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, оспорения РА е изменен и потвърден. Решението е връчено на 14. 11. 2022 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-04-1033 / 24. 11. 2022 г. по описа на ответника, издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С оспорения в настоящото дело Ревизионен акт № P-22221721004559-091-001 / 10. 08. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1762 / 07. 11. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, са установени задължения по ЗДДС в размер на 44095,99 лв., както и задължения за корпоративен данък в размер на 27 328,19 лв. За невнесените в срок задължения са начислени лихви за забава общо в размер на 30 628,80 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът счита, че Ревизионен акт № P-22221721004559-091-001 / 10. 08. 2022 г., изд. от органи по приходите при ТД на НАП С., е нищожен, поради което не следва да се разглеждат обстоятелствата по съществува на спора.

Видно е, че за определяне компетентността на органа възложил ревизията е налице единствено Заповед № З-ЦУ-1659 / 05. 05. 2021 г. на зам. изп. директор на НАП (стр. 44), като това изрично се сочи и в решението на решаващия орган.

Съгласно тази заповед обаче, с нея се определят единствено органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Действително в тази заповед се сочи, че тези правила не се прилагат и по отношение на М. Ц. М. от ТД на НАП В., но няма никакви данни, че това лице е определено, като орган който може да възлага ревизии.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция.

В конкретния случай, по делото няма никакви доказателства, че М. М. е определен за възлагащ орган за конкретното ревизионно производство, както и въобще, че може да възлага ревизии.

С определение № 148 / 05. 01. 2024 г. по настоящото дело е отменен дадения ход по същество на делото, поради констатирани непълноти в изпратената административна преписка и са дадени изрични указания на ответника да представи доказателства във връзка с компетентността на органа възложил ревизията, включително такива, че същият е определен именно за извършване на ревизията на жалбоподателя.

С молба преди съдебното заседание на 07. 03. 2024 г. от страна на ответника са представени доказателства, но без никакви такива за компетентност на органа възложил ревизията.

При липсата на всякакви доказателства за компетентност на възлагащия орган, издадения РА е нищожен и само на това основание.

По силата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионния акт се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията т. е. компетентността за издаване на РА е колективна, като липсата на компетентност в който и да е от издателите на акта води до неговата нищожност.

От друга страна, предвиденото в нормата на чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма в разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, обаче изисква освен да се определят със заповед на Изпълнителен директор на НАП, компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да бъде обоснована причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП – В. да се възлага извършване на ревизия на юридическо лице, със седалище и адрес на управление в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на Изпълнителен директор на НАП, Заместник-изпълнителен директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията заповеди за възлагане на ревизията, поради което, Съдът счита, че

не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В конкретния случай липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Това води несъмнено до извод за провеждане на ревизията и издаване на РА от некомпетентни органи. В този смисъл е утвърдената съдебна практика в Решение № 4425 от 26.04.2023 г., постановено адм. дело № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г., постановено по адм. дело № 3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г., постановено по адм. дело № 8918/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г., постановено по адм. дело № 10482/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г., постановено по адм. дело № 11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г., постановено по адм. дело № 2837/2021 г., VIII отд. на ВАС и др.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт е нищожен, поради липса на компетентност.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, съобразно представения списък (стр. 640), представляващи държавна такса в размер на 50 лева и 4000 лева адвокатско възнаграждение или общо 4 050 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА, по жалба на „Ес енд Ди Травел“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], на Ревизионен акт № Р-22221721004559-091-001 / 10. 08. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1762 / 07. 11. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с който са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 44 095,99 лв., както и задължения за корпоративен данък в размер на 27 328,19 лв. и общо лихви в размер на 30 628,80 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика“ – С., да заплати на „Ес енд Ди Травел“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 4 050 (четири хиляди и петдесет) лева.

ИЗПРАЩА на основание чл. 173, ал.2 от АПК, вр. чл. 160, ал. 5 от ДОПК, делото като преписка на Директор на Териториална дирекция на НАП – [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

